

ALS WE HET HEBBEN OVER INSLUITEN

DOOR BR. MARIANO DI VITO

“Insluiting” is een van de nieuwe recente woorden. Het suggereert een project om een nieuw begin mogelijk te maken. Misschien dat iets van de bedoeling duidelijk maakt kan worden als we het in contrast zien met het tegenovergestelde, een meer bekend en helaas te vaak gebruikt woord namelijk “uitsluiting.” Het verleden en nog meer de tegenwoordige tijd is vol van mensen, groepen, soms zelfs hele naties en continenten die geleden hebben door uitsluiting, discriminatie of zoals we ook wel zeggen “gettovorming” als een gevolg van het egoïsme van een kleine elitaire groep.

Slavernij, kolonialisme en het ontkennen van mensenrechten, komen op in ons geheugen, ontkende rechten van vrouwen, gekleurde mensen, zigeuners, joden en degenen die als onwaardig beschouwd worden, om te profiteren van de voordelen die bereikt zijn door politiek, technologie, voorspoed en rijkdom.

Insluiting is zeker een stap vooruit, in de richting van de utopieën en dromen van een meer open en vooruitziende geest die de aarde als een thuis voor de hele mens-

heid herkent en waarvan de bronnen iedereen toebehoren, maar dan ook werkelijk voor iedereen, verenigd door dezelfde rechten en beantwoordend aan dezelfde wet van vrijheid van geweten, geloof, opinies en gelijke kansen.

Dit is de basis van elke authentieke menselijke verstandhouding tussen individuen als ook instellingen (staten, internationale organisaties, bewegingen etc.).

Gelovigen kunnen en moeten hun speciale en persoonlijke bijdrage meenemen: Gods Vaderschap voor ons; Zijn Zoon die volledig onze kwetsbare menselijkheid op zich neemt en de kracht van de Heilige Geest die waait waarheen Hij wil. Is dit niet voldoende licht om ons te verlichten en om ons te bevrijden van elke verleiding om te scheiden, te delen en af te wijzen? Het is de almachtige God die ons deze hoofdweg van insluiting voorhoudt: Hij omarmt ons, geneest ons en accepteert ons terwijl Hij ons bemint en onze persoonlijke kwaliteiten en verschillen bevordert tot het punt dat Hij voor ons heil een van ons werd!

De zomervakanties zijn nu voorbij, opgeborgen in onze mobiele tele-

foons. We hebben ongetwijfeld veel mensen gezien en veel plaatsen bezocht (voor zover geld dat toeliet) en ik hoop dat het ons op een positieve manier verbeterd en beïnvloed heeft. We beginnen nu opnieuw. We moeten weer beginnen met het leven van elke dag en niet de gebeurtenissen van de laatste maanden blijven overzien, waarvan er veel aangemerkt waren als ingrijpende politieke, raciale, religieuze, culturele en economische nadelen. Er lijkt geen einde aan te komen.

Laten we proberen om op onze weg een tijdje te reflecteren, gevolgd door onze Heer en door onze heilige vrienden, Pater Pio, Johannes Paulus II, Moeder Teresa... een weg die geopend mag zijn en niet gesloten, van omarming en niet van afwijzing, van delen en niet van hamsteren, een steeds voortgaan.

Dit is wat we bedoelen wanneer we over “insluiting” spreken.

fr. Mariano Di Vito